

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 9764-02-12 פרנקפורט ואח' נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

מספר בקשה: 135

לפני כבוד השופטת יעל בלכר

יניב אינסל, עו"ד (הנאמן)

המבקשים

נגד

1. כונס נכסים רשמי תל אביב
2. איתן אליהו פרנקפורט (החייב)

המשיבים

החלטה

לפניי בקשת הנאמן לפסיקת שכר טרחה בשיעור של 22% מכלל התקבולים בקופת הכינוס בתוספת מע"מ, מכוח תקנה 13(א) לתקנות החברות (כללים בדבר מינוי כונסי נכסים ומפרקים ושכרם), תשמ"א-1981 (תקנות השכר); ולפסיקת הוצאות גלובליות בסך של 25,000 ₪ בתוספת מע"מ.

השאלה העיקרית המתעוררת היא: האם תקנה 13 לתקנות השכר, מאפשרת לפסוק שכ"ט באחוזים כמבוקש ויוצרת מסלול עצמאי לפסיקת שכ"ט לפי שיקול דעת בית המשפט (כעמדת בעל התפקיד); או שמא יש לפסוק את שכרו של בעל התפקיד באחד משלושת המסלולים לפי התקנות (מסלול שכר מימוש, שכר ניהול או שכר חלוקה) ובנוסף, ניתן לעשות שימוש בסמכות לפי תקנה 13 לפסוק תוספת מאמץ מיוחד, כדי להתאים את השכר לנסיבות העניין (כעמדת הכנ"ר).

כללי

1. צו כינוס לנכסי החייב ניתן לבקשתו ביום 20/6/12 והמבקש מונה כמנהל מיוחד. ביום 1/5/13 הוכרז החייב פושט רגל והמבקש מונה כנאמן לנכסיו. הליך הפש"ר התנהל במשך כשבע שנים, עד לביטולו של ההליך בהחלטה מיום 30/6/19.

2. כנגד החייב הוגשו 27 תביעות חוב בסך כולל של 37 מיליון ש"ח. תביעות החוב נבדקו ואושרו ע"ס של כ- 30 מיליון ש"ח. מתוך סכום זה, אושרה תביעת חוב בסך של 28 מיליון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 9764-02-12 פרנקפורט ואח' נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

- ש"ח בגין תביעת חוב אחת שהגישה חסויה (אם גרושתו של החייב), אשר נבדקה ע"י בעל תפקיד אחר.
3. התנהלותו של החייב בהליך לא הייתה תקינה, בלשון המעטה. הדברים פורטו בהרחבה בהחלטה מיום 30/6/19, שבה הוריתי על ביטול הליך פשיטת הרגל, תוך שהכספים שהצטברו בקופת הכינוס יחולקו בין כלל הנושים בהליך, בהתאם להכרעה בתביעות החוב.
4. קופת הכינוס צפויה לעמוד בסופו של דבר על סך של **2,427,717** ₪. התשלומים לקופה הם בעיקרם פרי בקשות לביטול הענקה שהגיש הנאמן. מתוך הסכום שנצבר כאמור, סך של 24,000 ₪ בלבד שולם על ידי החייב.
5. למען הסדר הטוב אציין, כי טרם שולמו מלוא הסכומים שצפויים להיכנס לקופה. לפי הסכם פשרה שקיבל תוקף של פסק דין מיום 26/5/19 בבקשה לביטול הענקה מספר 44 - ישולם סך של 275,000 ש"ח ב- 24 תשלומים החל מיוני 2019. המחאות הופקדו בידי הנאמן, אך טרם הגיע מועד הפירעון של כלל התשלומים.
6. לאחר ביטול הליך הפש"ר, הגיש הנאמן בקשה מיום 13/8/19 לאישור שכ"ט וחלוקת דיבידנד. אלא שלא ניתן היה להכריע בה, עד לאחר הכרעה בבקשה אחרת בתיק - בקשה שהגישה בת זוגו לשעבר של החייב להורות על עיכוב חלוקת הדיבידנד לנושים. דחיתי בקשה זו (ראו החלטה מיום 22/10/19 בבקשה 104). לאחר מכן, הגיש הנאמן בקשה לחידוש הטיפול בבקשתו הנ"ל לפסיקת שכר טרחה.
7. הנאמן מבקש לפסוק לו שכ"ט בשיעור של 22% בתוספת מע"מ מכלל התקבולים שבקופת הכינוס, שהם 534,097 ש"ח בתוספת מע"מ; וכן הוצאות גלובאליות בסך של 25,000 ₪ בצירוף מע"מ.

טענות הצדדים

8. לטענת הנאמן, הוא פעל רבות במשך השנים ופעולותיו הביאו להשאת קופת הכינוס "יש מאין". בתוך כך ציין כי הוגשו 27 תביעות חוב שאושרו בסך כולל של 29,722,917 ₪, (רובן בדין רגיל); ערעורים שהגיש החייב על ההכרעות בתביעות החוב נדחו בהמשך להסדר דיוני אליו הגיעו הצדדים; במהלך ניהול התיק הוגשו למעלה מ- 130 בקשות, מתוכן שלוש בקשות שהגיש הנאמן לביטול הענקות, אשר הן אלו שהביאו להשאת קופת הכינוס לכדי הסכום המצוי בה. בבקשה אחת לביטול הענקה גם הוגש ערעור לבית המשפט העליון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 9764-02-12 פרנקפורט ואח' נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

(בבקשות אחרות הושגו הסדרים בהסכמה). עוד ציין הנאמן כי החייב לא שיתף פעולה בהליך, הערים קשיים ואף הגיש בקשות להעברת הנאמן מתפקידו כמו גם להעברת ב"כ הכנ"ר מתפקידה ולהחלפת המותב (הקודם) בתיק. הוגשו בקשות הנאמן למאסר החייב, ועוד. התנהלות החייב אף הביאה להגשת תלונה כנגדו על ידי הנאמן בגין איומים.

9. לטענת הנאמן, בנסיבות העניין ראוי לחרוג ממסלולי השכר המקובלים בהליכי פשיטת רגל אשר קבועים בתקנות השכר על מנת למנוע עיוות ולקבוע לנאמן שכ"ט הולם לפי הפעולות שביצע בתיק בשיעור של 22% מהתקבולים, כמבוקש על ידו. זאת, מכוח תקנה 13(א) לתקנות השכר.

10. הכנ"ר מתנגד לבקשה והמליץ על תוספת מאמץ מיוחד בשיעור של 50% מכוח תקנה 13(א) לתקנות השכר. לעמדת הכנ"ר תקנות השכר אינן מאפשרות פסיקת שכר כמבוקש, ויש לפסוק את שכרו של הנאמן באחד המסלולים לפי תקנה 8 לתקנות השכר (כאן, במסלול שכר מימוש), כאשר ההתאמה לנסיבות תתאפשר ע"י פסיקת תוספת מאמץ מיוחד לפי תקנה 13(א). כאמור, הכנ"ר המליץ על תוספת מאמץ מיוחד בשיעור של 50%, באופן שעולה בקנה אחד עם נוהל הכונס הרשמי והממונה על הליכי חדלות פירעון ושיקום כלכלי בעניין שכר טרחת בעלי תפקיד בהליכי כינוס, פירוק, הסדר תאגידי, וכן בהליכי פשיטת רגל, בהליכי הסדר יחידים, ובהליכי חדלות פירעון מיום 7/10/19 (הנוהל או נוהל שכר הטרחה). עוד ציין הכנ"ר כי סמכות בית המשפט לפסוק שכ"ט לפי תקנה 13(א) היא לפי בקשת הכנ"ר ולא בקשת בעל התפקיד, ועניינה של התקנה בקביעת שכר מיוחד בגין פעולות ספציפיות שננקטו ע"י בעל התפקיד. הכנ"ר סבור כי יש מקום לתוספת מאמץ מיוחד בנסיבות העניין ואינו מתנגד לתוספת מאמץ מיוחד מכוח תקנה 13(א); כאשר במקרה זה, סבור הכנ"ר כי בהתחשב במהות ההליך ונסיבות המקרה יש לתגמל את הנאמן בשיעור תוספת מאמץ מיוחד של 50% מעבר לשכר המימוש הקבוע בתקנות. שכר מימוש לפי תקנה 8 (164,370 ש"ח) בתוספת 50% מאמץ מיוחד, עומד על סך כולל של 246,555 ש"ח בתוספת מע"מ. לעניין ההוצאות הגלובליות המליץ הכנ"ר על פסיקתן על סך של 3,000 ₪ (המהווה את סכום התקרה לפי הנוהל) וציין כי ככל שיש הוצאות ישירות, באפשרות הנאמן להגיש בקשה נפרדת בצירוף אסמכתאות.

11. הנאמן עומד על בקשתו. לטענתו, בידי בית המשפט הסמכות לפסיקת שכ"ט שלא בהתאם למסלולים הקבועים בתקנות השכר, מכוח תקנה 13 לתקנות השכר, על מנת למנוע מצב של פסיקת שכר שאינו הולם. כמו כן, הנוהל אינו חל בנסיבות העניין, שכן הבקשה הוגשה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 9764-02-12 פרנקפורט ואח' נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

בטרם כניסתו לתוקף ואין להגביל את תוספת המאמץ המיוחד לשיעור של 50% בהתאם לו; ובנוסף, הנוהל, שעליו נסמכת עמדת הכנ"ר כולה, נוגד את תקנות השכר. לטענת המנהל המיוחד, אין מדובר בתיק פשיטת רגל רגיל של יחיד ואין זה משנה מבחינה פורמלית על ידי מי הוגשה הבקשה לפסיקה לפי תקנה 13(א) לתקנות השכר, במטרה להביא לתגמול הולם בנסיבות העניין.

הגבלת תוספת מאמץ מיוחד לשיעור של 50% לפי הנוהל נעשתה בשרירות ומבלי שהכנ"ר התייחס לקריטריונים שנקבעו לפסיקת תוספת על פי הפסיקה והגבלת ההמלצה בתיק זה מכוח הקבוע בנהל אינה תואמת את הנסיבות. בתיק פש"ר אחר אף הסכים הכנ"ר לפסיקת שכ"ט לפי אחוזים מתוך כלל התקבולים ובתיק נוסף המליץ על פסיקת תוספת מאמץ מיוחד בשיעור של 100%. במהלך ניהול התיק נוצרה אצל הנאמן ציפייה סבירה לפסיקת שכ"ט על פי המקובל בעת ביצוע תפקידו ופסיקה בניגוד לאמור תביא לפגיעה באינטרס ההסתמכות. פסיקת הוצאות כמבוקש (סך של 3,500 ₪ לשנה) היא ראויה והוגנת בנסיבות. עוד הוסיף הנאמן, כי לחלופין, יסכים לפסיקת שכ"ט בתוספת 100% מאמץ מיוחד. במקרה כזה, שכרו יעמוד על סך של 382,740 ש"ח ובצירוף הוצאות (גלובליות) בסך של 25,000 ש"ח.

12. הצדדים התייחסו גם להחלטה שניתנה בעניין פר"ק 35945-12-17 **רמות טבעון - מעונות הורים בע"מ נ' כונס הנכסים הרשמי מחוז חיפה והצפון** (כב' הש' טאובר מיום 12/1/20) (עניין **רמות טבעון**). הכנ"ר ציין כי על ההחלטה בעניין זה תלוי ועומד ערעור (ע"א 1530/20, העתק כתב הערעור הוגש לתיק). כן הוסיף, כי הסוגיה המתעוררת שם היא סוגיה ספציפית שאינה רלבנטית לעניין, ביחס לאפשרות לפסוק תגמול מיוחד לפי תקנה 13 בנסיבות שבהן חלה תקנה 8א(ב) לתקנות (במסלול שכר חלוקה). גם לפי גישת בית המשפט בפסק דין זה, תקנה 13 אינה מקור לפסיקת שכ"ט כשלעצמו, אלא רק סמכות להגדלת או הקטנת שכה"ט שייפסק לפי המסלולים הקבועים בתקנות השכר, בהתאם לנסיבות התיק. עוד טען הכנ"ר לעניין שיעור תוספת המאמץ המיוחד, כי **בעניין רמות טבעון** מדובר בהיקף פעולות רחב יותר של הנאמנים (דובר במספר מוסדות בעוד שכאן מדובר בחייב יחיד). כמו כן, ספק אם ניתן לראות בפעולות שבוצעו על ידי הנאמן בתיק זה, כפעולות שאינן חלק מתפקידו כמי שאמון על אינטרס הנושים ועל אכיפת חיובי החייב בהליך. הנאמן כאמור, סבור שהנוהל אינו חל על בקשתו לאור הוראת התחולה. יחד עם זאת, הוא סבור כי יש ללמוד מפסק הדין, כי הנוהל הוא נוהל פנימי בלבד שאינו נוהל שמחייב את בית המשפט; וכי הנוהל אינו עולה בקנה אחד עם תקנות השכר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 9764-02-12 פרנקפורט ואח' נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

13. אציין, כי הנאמן טען כי כמו בעניין רמות טבעון, גם כאן, הכנ"ר דבק בהוראת הנוהל ואינו מבסס את טענתו בנוגע לשכר הראוי לגופו של עניין. אני דוחה את הטענה. אין לה מקום בענייננו. אכן, בעמדתו הראשונית של הכנ"ר לבקשה הסתמך הכנ"ר על סעיף 47 לנוהל (מתוך הנחה שהוא חל על העניין). אך הכנ"ר ביסס גם לגופו של עניין את המלצתו לתוספת 50% בגין מאמץ מיוחד שהולמת לשיטתו את הטיפול והמאמץ שהושקעו בתיק, על פירותיהם לקופת הכינוס; ולמעשה, בעמדתו המשלימה הכנ"ר אף אינו נסמך על הנוהל (לאחר שהוברר כי במקור הוגשה הבקשה טרם תחולתו). הכנ"ר ציין כי מבקשתו של הנאמן עולה כי בין הפעולות אשר נקט הנאמן על מנת להעשיר את הקופה ניתן למנות בדיקות וחקירות, בקשות לביטול הענקה, הסדרים דיוניים עם החייב, בדיקת תביעות החוב וניהול הליכים, לרבות בבית המשפט העליון. ואולם מבלי להקל ראש בתועלת שהביאו ההליכים שהביאו להעשרת הקופה, ספק אם ניתן לומר כי ביצוע פעולות אלו אינו חלק מתפקידו של בעל התפקיד, אשר אמון על העשרת הקופה למען אינטרס הנושים, תוך אכיפת המחויבויות שבבסיס ההליך, על החייב.

השאלות העומדות לדיון

14. כאמור, המחלוקת העיקרית בין הצדדים היא האם, כטענת הנאמן, לבית המשפט סמכות לפסוק את שכרו של בעל התפקיד מכוח תקנה 13 לתקנות השכר, שיוצרת מסלול עצמאי לפסיקת שכר טרחה אשר עומד בפני עצמו, לצד ובנוסף למסלולי השכר הקבועים בתקנות; או שמא, כעמדת הכנ"ר, מטרת התקנה היא להוסיף (או לגרוע) על מסלולי השכר הקבועים בתקנות, כדי לאפשר את התאמת הסכום שייפסק לנסיבותיו של כל תיק ותיק.

15. שאלה נוספת שמתעוררת היא מה משקלו ופועלו של הנוהל, אשר מגביל לכאורה את המלצת הכנ"ר לתוספת בגין מאמץ מיוחד לשיעור מרבי של 50%.

16. לבסוף, בהמשך לתשובות לשאלות לעיל ובשים לב למתווה הנורמטיבי הרלבנטי, יש לקבוע מהו שכר הטרחה הראוי במקרה דנן, על נסיבותיו. כן יש לקבוע את סכום ההוצאות הגלובליות המאושר.

דיון והכרעה

17. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים אני סבורה כי יש מקום לפסק שכ"ט בהתאם לתקנה 8 לתקנות השכר ובתוספת מאמץ מיוחד לפי תקנה 13(א) בשיעור של 50% כהמלצת הכנ"ר, בצירוף הוצאות גלובליות בסך של 5,000 ש"ח.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 9764-02-12 פרנקפורט ואח' נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

18. אדון בשאלות המתעוררות, כסדרן.

האם תקנה 13 לתקנות השכר יוצרת מסלול "עצמאי" לפסיקת שכר טרחה?

19. תקנות השכר קובעות מספר מסלולים לחישוב שכר טרחה, כדלקמן:
 א. **מסלול "שכר ניהול"**, שבו השכר נקבע באחוזים מתקבולי הכנסה שהתקבלו בידי בעל התפקיד עבור מכירת שירותי החברה או מוצרי החברה בתקופת עבודתו (תקנה 7 לתקנות);
 ב. **מסלול "שכר מימוש"** ובו נקבע השכר באחוזים מתקבולי המימוש (תקנה 8);
 ג. **מסלול "שכר חלוקה"**, שבו נקבע השכר באחוזים מתוך סך הנשייה שחילק בפועל בעל התפקיד לנושים למול כלל הנשייה הבדוקה (תקנה 8א לתקנות).

20. המסלול הרלבנטי לענייננו, הוא מסלול שכר מימוש לפי תקנה 8, שבו נקבע השכר באחוזים מתקבולי המימוש. תקנה 8 קובעת את מדרגות שכר הטרחה מתוך הסכומים שמומשו לקופת הכינוס, באחוזים מתוך הסכומים שהתקבלו, בארבע מדרגות שבין 20% לבין 1%.

21. בקשת הנאמן המבקש לפסוק לו שכ"ט בשיעור של 22% מכלל התקבולים, אינה עולה, אפוא, בקנה אחד עם תקנה 8. כאמור, הנאמן סבור כי ניתן לפסוק שכ"ט כפי שהתבקש, מכוח תקנה 13(א).

22. תקנה 13 לתקנות השכר קובעת כדלקמן (ההדגשות שלי - י"ב):

13(א) בעת פסיקת שכרו של בעל התפקיד, יביא בית המשפט בחשבון את ההוצאות שהוציא בעל התפקיד במהלך מילוי תפקידו וכן יבחן בכל מקרה, לפי שיקול דעתו, את מידת המאמץ והטרחה שהשקיע בעל התפקיד ומשך הזמן לסיום התפקיד ובהתאם לכך רשאי הוא, מנימוקים שירשמו, להקטין את שכרו או להגדילו.

(1א) ביצע בעל תפקיד פעולות החורגות באופן משמעותי ממסגרת התפקידים השגרתיים שבעדם נקבע לו שכר, רשאי בית המשפט - אם הגיש לו הכונס הרשמי בקשה לכך - לקבוע לבעל התפקיד שכר מיוחד בעד הפעולות האמורות, בהתחשב בתועלת שהן הביאו לנושים ולמעוניינים האחרים בפירוק...

23. על פי המקובל, תקנה 13 לתקנות השכר מסמיכה את בית המשפט לחרוג ממסלולי השכר הקיימים, על ידי גריעה מן השכר שנקבע לפי המסלול הרלבנטי או על ידי תוספת על השכר האמור, על מנת להתאים את שכר הטרחה שייפסק לנסיבות העניין. כך נקבע בע"א

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 9764-02-12 פרנקפורט ואח' נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

4486/14 עו"ד עופר שפירא כונס נכסים נ' עו"ד אמיר ברטוב ויעקב אמסטר בתפקידם
כנאמנים לנידר חברה לבניין ופיתוח בע"מ (24/6/15):

14. תקנות השכר מסדירות באופן ממצה ומקיף את דרכי מינויים של בעלי תפקיד בהליכי חדלות פירעון ואת אופן חישוב שכר טרחתם. התקנות קובעות שלושה מסלולים לחישוב שכר טרחה, כשבכל אחד מהמסלולים טבלה נפרדת עם "מדרגות שכר" שונות: מסלול "שכר ניהול" (תקנה 7 לתקנות), שבו השכר נקבע באחוזים מתקבולי הכנסה שהתקבלו בידי בעל התפקיד בתקופת עבודתו; מסלול "שכר מימוש" (תקנה 8 לתקנות), שבו השכר נקבע באחוזים מתקבולי המימוש; ומסלול "שכר חלוקה" (תקנה 8א לתקנות), שהינו מסלול חלופי למסלולי הניהול והמימוש, שבו נקבע השכר באחוזים מתוך סך הנשייה שחילק בפועל בעל התפקיד לנושים למול כלל הנשייה המוכחת. לצד כל אחד משלושת המסלולים הללו נקבע בתקנה 13 לתקנות כי לבית המשפט יש סמכות ושיקול דעת לחרוג מהמסלולים הקיימים על ידי הגדלה או הפחתה של שכר הטרחה, על מנת להתאים את התחשיב שקבוע בתקנות למקרה הקונקרטי באופן שימנע תוצאה בלתי צודקת בנסיבותיו הענייניות. זאת ועוד, תקנה 10(ג) לתקנות קובעת כי בעל תפקיד לא יקבל שכר או תמורה אחרת, בין במישרין ובין בעקיפין, נוסף על השכר הקבוע בתקנות, אלא באישור בית המשפט [...]

15. בקשתו של בעל תפקיד לפסיקת שכר טרחה חייבת להתבסס על תקנות השכר ועליהן בלבד. ככלל, הבחירה במסלול שכר כזה או אחר הקבוע בתקנות מסורה לבעל התפקיד, ומטבע הדברים יש להניח כי בעל התפקיד יבקש - ובכך אין על פניו כל פסול - ששכר טרחתו ייפסק בהתאם למסלול שמעניין לו בנסיבות העניין את השכר הגבוה ביותר..."

(ההדגשות שלי - י"ב).

24. דומה כי הדברים ברורים ומובילים לדחיית עמדתו של הנאמן. תקנה 13 אינה מקור ליצירת מסלול שכר חדש ומנותק ממסלולי השכר הקבועים בתקנות. על בעל התפקיד להגיש את הבקשה לפי אחד משלושת מסלולי השכר שבתקנות השכר, ואלה בלבד; כאשר מכוח תקנה 13 לתקנות השכר "לבית המשפט יש סמכות ושיקול דעת לחרוג מהמסלולים הקיימים על ידי הגדלה או הפחתה של שכר הטרחה, על מנת להתאים את התחשיב שקבוע בתקנות למקרה הקונקרטי באופן שימנע תוצאה בלתי צודקת בנסיבותיו הענייניות". דהיינו: תקנה 13 משמשת ככלי בידי בית המשפט, לצורך התאמת שכר הטרחה כפי שהתקבל באחד המסלולים (כפי שנבחר ע"י בעל התפקיד), לנסיבות העניין. תקנה 13 אינה יוצרת מסלול עצמאי לפסיקת שכ"ט ואין בעל התפקיד יכול להגיש מכוח תקנה 13 תחשיב שכ"ט כרצונו. עליו להגיש תחשיב שכ"ט לפי אחד משלושת המסלולים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 9764-02-12 פרנקפורט ואח' נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

שקבועים בתקנות (לפי בחירתו) ולצד הגשת הבקשה באחד המסלולים, בידי בעל התפקיד להגיש בקשה לפי תקנה 13(א) לתוספת "מאמץ מיוחד", ככל שהוא סבור כי המסלול המיטבי שנבחר על ידו אינו קובע תגמול הוגן או מתאים לעבודתו בתיק.

נוהל שכר הטרחה מיום 7/10/19

25. בפרק יג לנוהל שכר הטרחה שכותרתו "תוספת מאמץ מיוחד (תקנה 13 לתקנות השכר)" נקבע בין היתר, כי "שומה עלינו לייחד את תשלום תוספת המאמץ המיוחד רק למקרים יחידים בנסיבותיהם, בהם מסלולי השכר שהותוו בתקנות אינן נותנות מענה הולם, ובכך לא נהפוך את החריג לכלל ואת המיוחד לרגיל, שכן לא מוגדרים גבולות ברורים למקרים החריגים המצדיקים פסיקת תוספת מאמץ מיוחד. כך נקבע בעניין ריקמור" (פש"ר (ת"א) 16946/03 ריקמור בע"מ נ' הכנ"ר מיום 29/10/03).

26. הנוהל מציין מספר שיקולים לפסיקת תוספת מאמץ מיוחד, כדלקמן: "הזמן שהושקע, מורכבות התיק, אחריות יוצאת דופן, יעילות ביצוע התפקיד, תוצאות מוצלחות לנושאים, ערך וסוג הנכסים בהם עסק הנאמן, ביצוע פעולות איתור וחקירה, אספקטים בינלאומיים במידה וקיימים, והכל על רקע יכולת החייב או התאגיד ערב קריסתם, ובהתחשב בגובה הסכום העומד בקופת הנשיה..." (ס' 45). נקבע גם כי "ככלל, כמות הבקשות שמוגשות לבית המשפט, לא תהווה אינדיקציה מכרעת לעניין המאמץ המיוחד" (ס' 48).

27. אשר לשיעור התוספת המומלצת נקבע כי "בכל מקרה, תוספת המאמץ המיוחד המומלצת על ידי מייצגי הממונה באותם המקרים החריגים לא תעלה על שיעור של 25%, אלא באישור מנהל המחוז או מי מטעמו..." (ס' 46).

28. עוד נקבע כי "במקרים בהם הביאו פעולות הנאמן לגילוי נכסים שלא הוצהרו על ידי החייב והנאמן נדרש לפעולות מיוחדות ומאומצות לאיתורם, יהא זכאי המנהל המיוחד לתוספת מאמץ מיוחד בשיעור 50%" (ס' 47 לנוהל).

29. הבקשה לשכר טרחה בתיק זה הוגשה בחודש אוגוסט 2019. משכך, לא יכול להיות חולק על כך שהנוהל, אשר תחולתו היא על בקשות שהוגשו לבית המשפט החל מיום 1/11/19 ואילך (ראו הפסקה האחרונה לנוהל) - אינו חל בענייננו. בכך (העדר תחולה של הנוהל), ניתן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 9764-02-12 פרנקפורט ואח' נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

היה לכאורה לסיים את הדיון בפרק זה. סבורני, עם זאת, כי יש מקום להעיר ולומר מספרים דברים בעניין, ובמענה לטענות הנאמן.

30. ראשית, הנוהל מיום 7/10/19 מחליף נהלים קודמים. מעיון בנוהל ממאי 2014 (הנוהל הקודם), נמצא כי נקבעו הוראות דומות בכל הקשור לענייננו. בנוהל הקודם נקבע, בין היתר, כי "בכל מקרה, תוספת המאמץ המיוחד המומלצת על ידי הכונס הרשמי באותם המקרים החריגים שבחריגים, לא תעלה על שיעור של 50%" (סעיף יג שכותרתו "מאמץ מיוחד (תקנה 13)"). קשה, אפוא, לקבל את הטענה שהעלה הנאמן בדבר הסתמכות כביכול על המצב המשפטי טרם הנוהל מיום 7/10/19 בכל הקשור לשכר הטרחה. מכל מקום, לא הוכח קיומו של מצב קודם שיש בו כדי לבסס טענת הסתמכות שהעלה הנאמן בכלליות; ולא הוכח מצב קודם לנוהל השכר, שיש בו משום עיגון לבקשתו של הנאמן לקביעת שכ"ט בשיעור של 22% מהתקבולים.

31. לתמיכה בטענתו הפנה הנאמן לשני מקרים: האחד, שבו הכני"ר המליץ על תוספת מאמץ מיוחד בשיעור של 100% והשני, שבו אישר בית המשפט בקשה לשכ"ט באחוזים בדומה לבקשה זו. ראשית, אין בשתי הדוגמאות שהובאו כדי לבסס נורמה משפטית או נוהג לפסוק שכ"ט בשיעור של 22% מהתקבולים או לאשר תוספת מאמץ מיוחד של 100%, כבקשת הנאמן; והשאלות המתעוררות כאן, כלל לא נדונו בהן. שנית, יש לבחון כל מקרה לגופו ומעיון בדוגמאות, אין הנדון דומה לראיה. בעניין פש"ר 27603-11-09 דובר במסלול שכר חלוקה, לאחר שחולק דיבידנד של מעל 100% לנושים (ולא שכר מימוש, כבענייננו). כמו כן, משך ההליך שם כ- 9 שנים וכלל גם הליך ערעור מורכב שניהל הנאמן בבית המשפט העליון לאחר שבקשה לביטול הענקה נדחתה ע"י בית המשפט המחוזי. בנוסף, הסכום שהצטבר שם בקופת הכינוס עמד על סך של כ- 1.2 מיליון ש"ח (להזכיר, כאן מדובר בסך של כ- 2.4 מיליון ש"ח). בפש"ר 1593-02 שבו אושרה תוספת מאמץ מיוחד בשיעור של 100%, בעל התפקיד שימש בתפקידו כ- 10 שנים, הצטברו בקופה כ- 580,000 ש"ח בלבד; ומשכך, השכר שהתקבל בתחשיב לפי התקנות במסלול המימוש שנגזר מסכום זה, היה נמוך (יחסית), ובאופן שלא היה בו כדי לבטא את עבודתו של בעל התפקיד לאורך כל השנים. כידוע, סכום שכ"ט המתקבל מהתחשיב הוא שיקול רלבנטי בהפעלת שיקול הדעת לגריעה או לתוספת (וראו בין היתר פרק יט לנוהל השכר). בדומה לתיקים אחרים שמתנהלים בבית המשפט, בתיקים שהיקפם הכספי נמוך, מתעורר לעיתים קושי שעה שבגזירת שכ"ט באחוזים לפי המסלולים שבתקנות, מתקבל שכר נמוך שאין בו כדי לבטא את השכר ההולם ביחס לפעולות בעל התפקיד בתיק. אלא שלא זה הוא המקרה שלפנינו. לגופו של עניין,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 9764-02-12 פרנקפורט ואח' נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

סבורני כעמדת הכנ"ר כי שכה"ט במסלול המימוש בתוספת מאמץ של 50%, הולם את נסיבות העניין וזהו שכר הוגן וראוי לנאמן על עבודתו בתיק זה.

32. אעיר עוד, כי המגבלה על המלצה לתוספת מאמץ מיוחד עד לשיעור מרבי של 50% אשר קבועה בנוהל שכר הטרחה (החדש והישן, כאחד) - אינה מחסום בלתי עביר. סבורני, כי בידי הכנ"ר במקרים מסוימים, אשר מטבע הדברים יהיו חריגים עוד יותר מהמקרים החריגים המצדיקים תוספת מאמץ מיוחד בשיעור של 50% - להמליץ על תוספת גבוהה מ-50%. נוהל שכר הטרחה הוא סוג של "הנחיות מינהליות" או "הנחיות פנימיות" של הכנ"ר. על פניו, אפוא, אין הנוהל מייתר הפעלת שיקול דעת ספציפי של הכנ"ר בכל מקרה ומקרה; וככל שנסיבותיו של המקרה מצדיקות זאת, רשאי הכנ"ר לסטות מן ההנחיות ואף אפשר שיהא מחויב לסטות מהן באותו מקרה. הכל כמובן, בכפוף לדין החל על העניין שעל המדוכה (ראו בין היתר, דפנה ברק-ארז **משפט מינהלי** כרך א, עמ' 227 ואילך; הנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 1.0002 בעניין הנחיות מנהליות מיום 1/4/86 ועדכון מיום 3/7/02).

33. גם במקרים שבהם הכנ"ר אינו ממליץ על תוספת בשיעור העולה על 50% - נתונה לבית המשפט הסמכות לפסוק תוספת גבוהה מכך לפי שיקול דעתו, מכוח תקנה 13 ובכפוף לכל דין, ככל שהוא סבור שיש לכך מקום בנסיבות העניין שבא לפניו. זאת, כמובן, לאחר שבית המשפט הביא בחשבון גם את עמדת הכנ"ר, אשר לפי פסיקת בית המשפט העליון, יש לה מקום ומשקל נכבד בעניין קביעת שכר הטרחה. כך נקבע למשל ברע"א 8909/03 **שילר נ' כונס הנכסים הרשמי** (11/2/2004): "**כונס הנכסים הרשמי הינו גורם אובייקטיבי, אשר לדעתו משקל מיוחד בעת פסיקת שכר הטרחה בהליכי פירוק. כך מלמדת הוראת תקנה 6 לתקנות**". אזכיר, כי לפי תקנה 6(ג) לתקנות "**המשיב בבקשה לשכר בפירוק יהיה הכונס הרשמי, והוא יהיה רשאי, בנוסף לסמכותו לפי כל דין, לחוות את דעתו על הדו"ח ולייעץ לבית המשפט הדן בבקשה בכל עניין הכרוך בה**".

חשיבות עמדתו של הכנ"ר נובעת גם מהיותו בעל מידע וראייה רוחבית של הדברים בתוקף הטיפול בכלל התיקים ברחבי הארץ ומעמדו בהתוויה של מדיניות ראויה בתחום חדלות הפירעון. חשיבותו של נוהל שכר הטרחה היא בגיבוש והתוויה כללים אחידים בסוגיה זו, שכבשה לה מקום של כבוד בשיח הציבורי לאחרונה, ויצירת מעין "מדריך למשתמש" נגיש ואחיד לכל הגורמים המעורבים בהליך (ואף לציבור בכללותו).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 9764-02-12 פרנקפורט ואח' נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

34. אשר לפסק הדין בעניין רמת טבעון - אין בפסק הדין כדי לבסס את עמדת הנאמן בבקשתו לפסוק שכ"ט בשיעור של 22% מהסכומים שהצטברו בקופת הכינוס. בניגוד לטענת הנאמן, בית המשפט שם (בהתאם לפסיקת בת המשפט העליון) סבור אף הוא, כי יש ללכת באחד ממסלולי השכר בתקנות השכר ולהתאים את השכר המתקבל על פי התחשיב הרלבנטי לנסיבות העניין באמצעות הסמכות הנתונה לבית המשפט לפי תקנה 13. התעוררה שם השאלה האם במקרה שבו שכר הבסיס מחושב כשכר חלוקה לפי תקנה 8א, ניתן לפסוק תוספת שכר מאמץ מיוחד לפי תקנה 13, מעבר לקבוע בתקנה 8א(ב). לעמדת הכנ"ר, שפרשנותו את התקנות עוגנה בנוהל השכר, תקנה 8א(ב) מהווה הסדר ספציפי שלא ניתן לעקוף אותו באמצעות פסיקת שכר מאמץ מיוחד לפי תקנה 13. בית המשפט קבע אחרת וסבור היה כי בעניין הנ"ל אין הנוהל משקף את הדין (ס' 29 לפסק הדין). הסוגיה אינה מתעוררת בענייננו ואין צורך שאדרש לעניין. כאמור, הוגש ערעור לבית המשפט העליון ע"י הכנ"ר וצפוי כי הדברים יתבהרו. אדגיש כי פסק הדין הנ"ל מתייחס לנוהל השכר אך ורק בנקודה זו, שכאמור, אינה רלבנטית לענייננו. יתר על כן, מבלי להפחית מפעולותיו של הנאמן בענייננו אוסיף, כי מקובלת עליי גם עמדת הכנ"ר שלפיה לגופו של עניין, בכל הקשור לפעולות שנדרשו הנאמנים לבצע בעניין רמת טבעון בהשוואה לנדרש כאן מבעל התפקיד - נסיבות פסק הדין אינן דומות כלל ודי לצורך העניין לעיין בפעולות בעלי התפקיד כפי שפורטו בפסק הדין בעניין רמת טבעון (ראו סעיפים 19-9 ובכלל זה סעיף 14 בעניין תביעות החוב וכן, סעיף 33 לפסק הדין).

מן הכלל אל הפרט - שכר הטרחה וההוצאות בענייננו

35. אין מחלוקת כי יש מקום בנסיבות העניין כאן לפסוק לנאמן תוספת מאמץ מיוחד. השאלה היא מהו שיעור תוספת המאמץ המיוחד שיש לפסוק בעניין זה.

36. כאמור, רוב רובם של הכספים בקופת הכינוס הם פרי בקשות לביטול הענקה; וביחס לנכסים שהחייב לא הצהיר עליהם. ובכלל, החייב לא הקל על מלאכת איסוף הנתונים ביחס לנכסיו ומסר (אם בכלל) מידע חלקי וחסר. כתוצאה מהבקשות לביטול הענקה התקבל בקופת הכינוס סך של כ- 2 מיליון ₪ מתוך 2,427,717 ₪ שצפוי להתקבל לאחר גמר התשלומים. התיק שהתנהל במשך כ- 7 שנים, רווי בקשות נוספות (מעבר לבקשות לביטול הענקה) והתנהלו מספר לא מבוטל של דיונים. בבקשה אחת לביטול הענקה גם הוגש לבית המשפט העליון ערעור על פסק הדין של בית המשפט המחוזי שקיבל את בקשת הנאמן, (בבקשות אחרות הושגו הסדרים בהסכמה). הנאמן בדק גם את תביעות החוב (הנאמן בדק 26 תביעות מתוך 27 שהוגשו, כאשר תביעת החוב המרכזית שהגישה החסויה, נבדקה ע"י

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 9764-02-12 פרנקפורט ואח' נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

בעל תפקיד אחר); וכן הגיע להסדר דיוני עם החייב לדחיית הערעורים שהגיש החייב על ההכרעות בתביעות החוב. כאמור, החייב לא שיתף פעולה בהליך, הערים קשיים ואף הגיש בקשות להעברת הנאמן מתפקידו כמו גם להעברת ב"כ הכנ"ר מתפקידו ולהחלפת המותב (הקודם) בתיק. הוגשו בקשות הנאמן למאסר החייב, ועוד. התנהלות החייב אף הביאה להגשת תלונה כנגדו על ידי הנאמן בגין איומים.

37. יחד עם זאת, ומבלי לגרוע מפעילות הנאמן ותוצאותיה כאמור, קשה לומר כי מדובר בתיק יוצא דופן או כזה שהצריך מיומנויות או פעולות מיוחדות. זהו תיק פש"ר של יחיד. לא נדרשו בו מהלכים מיוחדים או מתוחכמים או מהלכים עתירי עבודה, הוצאות או מאמץ. הבקשות לביטול הענקה הן בקשות פשוטות יחסית והן חלק מנוף ההליך וממנת חלקו של בעל התפקיד בהליך באופן תדיר. אלה התבררו במסגרת בקשות למתן הוראות בהליך הפש"ר (ולא בהליך משפטי נפרד), והתקיימו בהן דיונים קצרים יחסית. גם פרק הזמן שבו התנהל ההליך אינו חורג באופן ממשי מן המקובל. אף קשה לומר (ולא הוכח) כי בוצעו "פעולות החורגות באופן משמעותי ממסגרת התפקידים השגרתיים שבעדם נקבע לו שכר", כלשון תקנה 13(א) שעליה נסמך הנאמן (ככל שהיא רלבנטית) (על פניו, הגשת בקשה לפי תקנה זו היא בידי הכנ"ר ואולם אותיר סוגיה זו לדיון לעת שתידרש). סבורני, אפוא, כי באיזון שבין מכלול השיקולים הרלבנטיים ובבחינת התיק כולו, על שלל הבקשות שבו, תוספת מאמץ מיוחד לפי תקנה 13(א) בשיעור של 50% על השכר כשהוא מחושב לפי תקנה 8 לתקנות (מסלול המימוש), כהמלצת הכנ"ר - משקפת שכר ראוי.

38. **סיכומו של דבר**, לאור האמור ובנסיבות כמתואר אני מאשרת לנאמן שכ"ט לפי תקנה 8(א) לתקנות השכר (שכר מימוש) בתוספת מאמץ מיוחד בשיעור של 50%. שכה"ט צפוי לעמוד על סך של 246,555 ש"ח (לפי תחשיב הכנ"ר שלא נסתר) ובכפוף להפקדת מלוא הכספים בקופת הכינוס (ראו סעיף 5 לעיל).

39. **אשר להוצאות** - הנאמן ביקש החזר הוצאות גלובלי בסך של 25,000 ₪ בתוספת מע"מ. הכנ"ר המליץ על החזר הוצאות גלובלי בסך של 3,000 ש"ח והוסיף כי ככל שבידי הנאמן אסמכתאות לביסוס הוצאות נוספות בעין, פתוחה בפניו הדרך לפנות לבית המשפט בבקשה להחזר הוצאות אלה. יצוין כי סכום זה של 3,000 ש"ח, מעוגן בסעיף 32 לנוהל השכר. נקבע שם, כי ניתן לאשר הוצאות שנתיות גלובליות בסך של 500 ש"ח ועד למקסימום של 3,000 ש"ח לתיק. הנאמן חוזר ומזכיר כי הנוהל אינו חל בענייננו וסבור כי יש להיעתר לבקשתו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 9764-02-12 פרנקפורט ואח' נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

לפסיקת הוצאות בסך גלובלי של 25,000 ש"ח שהם כ- 3,500 ש"ח לשנה, בעוד שהסכום המוצע ע"י הכנ"ר אינו סביר לדעת הנאמן.

40. אציין כי מניסיון בית המשפט, פסיקת הוצאות גלובליות בסך של 500 ש"ח לשנה מקובלת בפועל בבקשות המוגשות בדרך כלל לבית המשפט בשנים האחרונות. עוד אציין כי כשמדובר בבקשה לפסיקת הוצאות גלובליות ללא קבלה, אין מוסיפים מע"מ.

41. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים מצאתי לפסוק הוצאות הנאמן בסך גלובלי של 5,000 ₪. בהערכת ההוצאות הגלובליות הבאתי בחשבון את מספר הדיונים, הבקשות לביטול הענקה ובקשות שונות, לצד הטיפול השוטף כמקובל. כאמור, לא נעשו פעולות מיוחדות וההוצאות הן ככלל הוצאות משרדיות בקשר עם הכנת כתבי טענות, פגישות וכד' וכן, הוצאות הקשורות בהתייצבות לדיונים. כפי שציין הכנ"ר, ככל שהוצאותיו של הנאמן בפועל עלו על סכום זה בידו להגיש בקשה לפסיקת הוצאות בצירוף אסמכתאות רלבנטיות.

סיכום וסוף דבר

42. כעולה מן המקובץ, אני מאשרת לנאמן שכ"ט לפי תקנה 8(א) לתקנות השכר (שכר מימוש) בתוספת מאמץ מיוחד בשיעור של 50% וכן הוצאות גלובליות בסך כולל של 5,000 ש"ח.

43. כאמור, בשלב זה טרם שולמו בפועל מלוא התשלומים שצריכים להשתלם לקופה. יחד עם זאת, שעה שמצויים בקופה סכומים נכבדים, יש לשקול חלוקת דיבידנד ביניים כבר עתה. בקשה בהתאם תוגש ע"י הנאמן, בצירוף עמדת הכנ"ר, בתוך 45 ימים.

המזכירות תדוור לצדדים.

ניתנה היום, ג' סיוון תש"פ, 26 מאי 2020, בהעדר הצדדים.

יעל בלכר, שופטת